

GOVOR NA PREDSTAVLJANJU BERTOŠINA ZBORNIKA

Na početku ovog kratkog obraćanja želio bih reći nekoliko, s arhivističkog očišta, bitnih pripomena koje povezuju prof. Miroslava Bertošu s Državnim arhivom u Pazinu (dalje: DAPA) i arhivskom strukom uopće. Prof. Bertoša, naš današnji svečar, aktivan je korisnik i suradnik DAPA niz desetljeća, a istraživao je, osim u našoj ustanovi, arhivske fondove i zbirke u nizu arhiva i pismohrana i u Hrvatskoj i u inozemstvu. Držim ovo prikladnim mjestom navesti one najznačajnije: Archivio di Stato di Venezia, Archivio di Stato di Trieste, Archivio arcivescovile di Udine, Archivio »de propaganda fide« u Rimu, Archivio Segreto Vaticano, Biblioteca vaticana, Archivio di Stato di Senigallia, Archivio di Stato di Ascoli Piceno, Archivio di Stato di Macerata, Archivio Vescovile di Loreto, Archivio dell'Accademia dei Concordi di Rovigo, Archiv des Affaires Internationales (Pariz), Bibliotheque Nationale (Pariz), Pokrajinski arhiv u Koprju, Arhiv Republike Slovenije (Ljubljana), Hrvatski državni arhiv, Arhiv HAZU, Državni arhiv u Rijeci, Državni arhiv u Zadru, Državni arhiv u Dubrovniku, Državni arhiv u Zagrebu, Nacionalna i sveučilišna knjižnica u Zagrebu, Sveučilišna knjižnica u Rijeci, Sveučilišna knjižnica u Puli.

Povezanost s DAPA prof. Bertoša iskazao je i aktivnim članstvom u Izdavačkom savjetu od njegova novog formiranja 2012. godine. U *Vjesniku Historijskih arhiva u Rijeci i Pazinu* i *Vjesniku istarskog arhiva* objavio je niz vrijednih studija koje su plodno citirane u historiografiji, čime je naročito doprinio ugledu naše periodične publikacije. Njegove redovite recenzentske usluge i govori prigodom otvaranja izložbi, okruglih stolova, predstavljanja edicija u Arhivu dodatno redovito unose njemu tako svojstven dah intelektualne plemenitosti i profesionalne izvrsnosti.

Arhivsku struku prof. emeritus Bertoša zadužio je i objavljivanjem nekoliko knjiga arhivskoga gradiva.

Dopustit ćete mi i malu osobnu notu u ovim svečanim trenucima. Iako nisam bio jedan od slušača sveučilišnih predavanja profesora Bertoše, osjećam se na neki način i njegovim studentom i intelektualnim dužnikom: čitajući njegove knjige, studije pa i novinske članke dobio sam ne samo niz korisnih informacija u smjeru potpunije strukovne naobrazbe i odgoja već ponajvećma inspiraciju za historiografski poziv. Doista, kao čitatelj Bertošina teksta redovito zastajem nad autorovim talentom i rijetkom sposobnošću da u naočigled suhoparne povijesne podatke unese potrebnu živost nadahnutim i akribičnim umijećem interpretacije.

O tome što za prof. Bertošu znači arhiv, ponajbolje svjedoče njegove riječi zabilježene u intervjuu *Glasa Istre* od 23. studenog 2008., koje za ovu posebnu prigodu izdvajam: »Arhivi su mjesta u kojima su pohranjene kolektivne memorije i individualne sudbine, slike svakodnevnoga života, ali i iznimnih slučajeva... Arhiv je, dakle, neiscrpno vrelo dokumentacije, kao i najpoticajnije mjesto kreativne mašte i znanstvenoistraživačkog osmišljavanja prošlosti«. Što dodatno kazati nakon ovih, netom citiranih misli?

Počašćeni smo što je DAPA uz Sveučilište Jurja Dobrile u Puli nositelj naklade trosveščanog zbornika u čast i za arhivsku struku uistinu izuzetno zaslužnog profesora Miroslava Bertoše.

Zahvaljujem Vam, cijenjeni profesore, na dosadašnjoj suradnji, nadam se i radujem onoj budućoj i srdačno čestitam.

dr. sc. Elvis Orbanić, ravnatelj DAPA